

JUGOKONCERT 2012

FABRIKA MUZIČKIH IDEJA

Bitef
TEATAR

PREMIJERA

BITEF TEATAR, 09. 06. 2012.

U 20 ČASOVA

TATJANA MILOŠEVIĆ
KO JE UBIO
PRINCEZU
MOND
opera

Libreto: Vladimir Kosić

Gudači Sv. Đorđa

Ansambl za novu muziku Gradilište

Ana Radovanović, mecosopran

Marija Mitić, sopran

Jelena Banković, sopran

Maja Mijatović, mecosopran

Ljubomir Popović, tenor

Mihailo Šljivić, bas

Vesna Paštrović

Dušan Kaličanin

Režija: Vladimir Lazić

Dirigent: Premil Petrović

Cokof

MOI

digit

Tatjana Milošević

KO JE UBIO PRINCEZU MOND

(opera u dva čina)

Muzika: Tatjana Milošević

Libreto: Vladimir Kosić

Prepev i adaptacija libreta: Željko Mijanović

Dirigent: Premil Petrović

Režija: Vladimir Lazić

Scena: Vladimir Lazić

Kostimi: Jelena Zagorčić

Body painting: Ivana Ranisavljević

Video: Vladimir Kosić

Uloge:

MORIAN: Ana Radovanović, mecosopran

EVA (Morianova majka): Marija Mitić, sopran/ Jelena Banković, sopran/ Maja Mijatović, mecosopran

BALTAZAR: Mihailo Šljivić, bas

LUDVIGO: Ljubomir Popović, tenor

MORIAN (dete): Ana Mijanović

DUH: Vladimir Kosić

ALFA: Vesna Paštrović

OMEGA: Dušan Kaličanin

Gudači Sv. Đorđa

violine: Mladen Drenić, Miloš Petrović, Slađana Cvejić, Katarina Pavlović, Miljana Popović, Nataša Grujić

viole: Ljubomir Milanović, Nataša Petrović

violončela: Srđan Sretenović, Pavle Savić

kontrabas: Boban Stošić

Solisti Ansambla za novu muziku Gradilište

Neda Hofman, klavir, Veljko Klenkovski, klarinet, Ivan Marjanović, udaraljke, Ivan Stamenković, bas-klarinet (k.g.)

Klavirska saradnja: Miloš Veljković

Predstava se izvodi bez pauze i traje oko 75 minuta.

O OPERI KO JE UBIO PRINCEZU MOND

POLAZIŠTA

U svojoj knjizi *Nove duševne bolesti* Julija Kristeva govori o „otvorenoj adolescentnoj strukturi“ ličnosti. Ta i takva struktura označava psihički profil tinejdžera, ponekad i odrasle osobe, koja još nije pronašla svoj identitet pa ga gradi, ili na negaciji i sukobu sa identitetom koji nudi sredina, ili povlačenjem u sopstvenu imaginaciju trpeći strahove vezane za gubljenje identiteta, tj. sebe ili sopstva. Pišući o takvom psihičkom profilu Kristeva predstavlja prvi francuski roman u prozi izvesnog Antoana de la Sala, *Mali Žan od Santrea* nastao 1456. godine. O tom delu Kristeva, ciljajući na neodređenost identiteta kod adolescenta, kaže: „Na tu adolescentnu crtu u romanu nadodaje se i izvesna neodređenost između teksta/ pozorišta/ realnosti. Stepenn izveštačenosti toliko je velik da autor pribegava postupcima koji pokušavaju da svet romana približe stvarnom prisustvu događaja.“ Opera, sa svojim sinkretičkim sredstvima, najbliži je muzički pandan sličnim intencijama s kraja srednjeg veka. Fabula pomenutog romana i libreto ove opere gotovo su „čudnovato“ slični: „... taj inauguralni tekst koncentriše se upravo oko adolescentne strukture, to jest, sasvim specifičnog odnosa Malog Paža sa Damom i njenim ljubavnikom Opatom. Mali Paž voli Damu, ali Dama sledi diskurs izdajnika. Njegova incestuozna ljubav prema Dami preobrazice se u imaginarnu identifikaciju sa njom. Žan će postepeno izgraditi dvolični govor: istovremeno će voleti i prezirati Damu, a završice tako što će je kazniti. Priča se tu završava.“ U *Figarovoj ženidbi* (*Le Nozze di Figaro*) Mocart je slavnim učinio upravo lik paža, srećnog Narcisa koji „uzdiše noću i danju a da ne zna da li je to zbog ljubavi.“ Bergman će posegnuti za istom temom u filmu *Fani i Aleksandar*, sa sukobom umetnosti kao verzije idealnog, rajskog, zlatnog doba – i religije kao umetnosti življenja u stvarnom svetu zasnovanom na lažnim društvenim ugovorima. Zgodno je pomenuti da i *God Save the Queen* Sex Pistolsa dolazi iz naslaga upravo ove tradicije, gde će se ključni lik romanesknog žanra na Zapadu još jednom pojaviti u „industriji popularne muzike“, ovaj put svestan sebe i kao i uvek, grub, narcisoidan i ironičan.

SINOPSIS

Prvi čin

Video: Duh dolazi u sobu malog Moriana, poklanja mu kutijicu.

Scena I – POVRATAK

U pratnji prijatelja i saputnika Ludviga Baltazar se, sa kovčegom punim blaga, vraća kući sa putovanja po Istoku. Zatiče suprugu Evu i petogodišnjeg sina Moriana. Umesto radosne dobrodošlice, Eva optužuje muža da je otišao po eliksir večite mladosti, a doneo tek bezvredne drangulije. Razočaran susretom sa ženom koja ga očigledno više ne voli, Baltazar predviđa svoju skorbu smrt.

Scena II – BALTAZAROVA SMRT

Mali Morian krišom posmatra svog oca, Baltazara, koji u svojoj sobi, iznad kovčega sa blagom, izgovara magične reči kao da njima priziva vlastiti kraj. Dolazi Ludvigo koji ga ubija i odvlači sa scene.

Scena III – „DEKORATER VAŠIH SNOVA“

Eva dolazi u Baltazarevu sobu i otvara kovčeg iz koga zasija blago. Pojavljuje se prurušeni i maskirani Ludvigo. Predstavlja joj se kao „Veliki Dekorater“ koji će snagom svoje magije za nju stvoriti bolji svet u kome ona neće biti obična udovica, već „Princeza Mond“ koja će zauvek ostati mlada. Ludvigo uzima kovčeg sa blagom i odlazi.

Video: Dok Mali Morian spava, Duh mu ukrade kutijicu i nestane.

Scena IV – EVINA TUŽBALICA

Eva se oprašta od umrlog muža. Mali Morian dotrči bacivši joj se u naručje. Eva ga naziva „Velikim Pažem“ čime nagoveštava svoj raskid sa realnim svetom.

Drugi čin

Video: Mali Morian stavlja masku na lice. Kada je skine, ispod maske vidimo Moriana koji je sada mladić.

Scena V – „NEPREKINUTI TRENUTAK ZABAVE“

Dok traje jedna od svakodnevnih raskalašnih zabava pod maskama koju su priredili Eva i njen ljubavnik Ludvigo, Morian priča o svom dvadesetogodišnjem odrastanju u „veštačkom

raju“ princeze Mond u kome je vreme zaustavljeno i pretvoreno u „jedan jedini neprekinuti trenutak zabave“. Na kraju ispovesti Morian najavljuje pobunu. Svi odlaze i on ostaje sam.

Scena VI – POBUNA

Ludvigo zatiče Moriana sa maskom u ruci. Upozorava ga da krši prvu od najstrožijih zabrana koje vladaju u svetu princeze Mond. Ubeđuje ga da stavi masku nudeći mu poklon. Morian ga odbija i Ludvigo odlazi. Pojavljuje se Eva. I ona opominje Moriana da stavi masku na šta joj on zatraži ključ od očevog kovčega. Eva mu objašnjava da taj kovčeg ne sme da se otvara, jer je na njega bačeno prokletstvo koje može da prouzrokuje njenu smrt. Nezadovoljan odgovorom, Morian baci masku i ode.

Video: Morian se budi iz sna i pronalazi kutijicu. Otvara je i u njoj pronalazi ključ. Ulazi u očevu sobu gde u kovčegu sa blagom pronalazi ogledalo u kome vidi Malog Moriana.

Scena VII – POHVALA MORIANU

Morian se divi odrazu u ogledalu.

Scena VIII – HIPNOZA

U Baltazarovu sobu ulazi Ludvigo. Pokušava da hipnotiše Moriana kako bi ga naterao da se povinuje pravilima.

Video: Morianove košmarne vizije.

Scena IX – BALADA

U nastupu rastrojstva Morian ubija Ludviga i odlazi.

Video: Ruka sipa otrov u čašu.

Morian se vraća i saopštava da je ubio Princezu Mond. Eva se pojavljuje sa praznom čašom u ruci.

Scena X – LA DANSE MACABRE

Morian pleše sa Evom otkrivajući joj da je počinio zločin jer je želeo da zaštiti lik koji je video u ogledalu. U agoniji, ona mu objašnjava da taj lik nije stvarna osoba, već samo njegov odraz u ogledalu. Morian, ipak, odbija da se odrekne svoje iluzije. Eva pada.

Video: U Mesečevom krugu, kao u ogledalu, vidi se lik Malog Moriana. Mesec se ugasi.

KO JE UBIO PRINCEZU MOND

(libreto)

Lica:

MORIAN

EVA (Morianova majka)

BALTAZAR (Morianov otac)

LUDVIGO

I ČIN

Scena I – POVRATAK

BALTAZAR

Moja baroneso, zar nećeš
da pozdraviš svog godinama
odсутnoga muža?

EVA

Heil, amour! Heil, amour! Heil, amour!
Dovoljno dugo te nije bilo
da sam umalo zaboravila
da pozdravljam.

BALTAZAR

Od danas dovoljno biće
da ruku svoju
u ovaj sanduk zavučješ
i tvoje misli postaće stvarnost.

EVA

Otišao si da doneseš izvor besmrtnosti,
a svetlucave drangulije doneo si tek.

BALTAZAR

Bogatstvo!

EVA

Drangulije!

BALTAZAR

Na dnu uzburkanog mora
tražio sam eliksir...

EVA

Tražio si eliksir!

BALTAZAR

Ugao modrog arhipelaga,
blagi talasi, ostrva, cvetne obale,
čarobna panorama u daljini...
Zemaljski raj čovečanstva!

EVA

Tražio si eliksir!

BALTAZAR

U planinama okovanim ledom,
na mrklom drumu,
sam u beskonačnoj noći...

EVA

Tražio si eliksir!

BALTAZAR

Čovek mora da umre
da bi besmrtn bio.

EVA

Da bi besmrtn bio?

BALTAZAR

Čovek mora da umre!

EVA

Ja nisam čovek.
Ja sam žena, žena, žena!

BALTAZAR

A ja sam bio čovek,
večiti putnik u potrazi za nemogućim.
Sada mi ostaje samo
da svoju prvu spokojnu noć zagrlim.
Sad smrt me zove i tamo sad odlazim.
Zbogom, moja baroneso, zbogom!

EVA

Heil, amour! Heil amour! Heil, amour!

BALTAZAR

Zbogom, moja baroneso!

EVA

Heil, amour! Heil amour! Heil, amour!

BALTAZAR

Moja baroneso, zbogom, zbogom...

EVA

Heil, amour! Heil amour! Heil, amour!

Scena II – BALTAZAROVA SMRT

BALTAZAR

Mazak hali kum matba fazam,
Kun kunka jali bi lu kila bunkum...
Heba haba he hoka la kupua...
Ovatagu sijam salabim...

Scena III – „DEKORATER VAŠIH
SNOVA“

LUDVIGO

Iako iz društva
običnih opsenara
dolazim,
na polju iluzije
ja pesnik sam istinski –
Dekorater vaših snova!
Kad bića i stvari iz mašte
deo su igre, reči i zvuka –
to poezijom zovemo.
A kad bića i stvari iz mašte
naši ukućani postanu,
onda se to zove – san.
Ja istinski sam pesnik,
Dekorater vaših snova!

Scena IV – EVINA TUŽBALICA

EVA

Žaliću i plavim suzama
za tobom plakaću
moj prijatelju dugoodsutni.
Život naš nasušni
besplodan ipak nije bio.
Tu je sad neko
ko moju ljubav ima.
Tu je sin moje ljubavi
koji moju ljubav ima.
Tu je uplakano dete
koje moju ljubav ima.
Tu je Veliki Paž
koji moju ljubav ima.

II ČIN

Scena V – „NEPREKINUTI TRENUTAK
ZABAVE“

MORIAN

Nakon godina i godina
otac se vratio s Istoka,
brodom ili već kako,
tek s njim je došlo
i neprojeno blago,
a onda je umro otac moj.

Od umiranja očevog
obazrivo me skloniše u stranu
tako da o tom danu
i o danima iza
i danas znam tako malo
i nepouzđano,
tek ono što razabrah
kroz šaputanje razuzđano
Dekoratera i moje majke.

Moje majke koja se od tada
na svoje ima ne odaziva,
moje majke koja je postala
Princeza Mond.

EVA

Svi satovi u kući su zaustavljeni.

MORIAN

Dvadeset godina sam rastao.
Dvadeset godina nije bilo juče
i nije bilo sutra.

Dvadeset godina
sve je bio samo jedan jedini
neprekinuti trenutak zabave.

Maske, raskoš, igra, strast
i neutaživa želja...
Želja koja trči sama za sobom,
jabuka iz Sodoma –
tek da je rukom takneš, a ona
u pepeo i prah se pretvara.

EVA

Svi satovi u kući su zaustavljeni.

MORIAN

To je bio prvi deo
Manifesta Autora Dekoratera
koji je rešio da nas spasi
od bola i od pada.
On je to smatrao
za nov ugao gledanja
Die neuzeitlich Sih!
Početak glasi:
Prošlost dolazi iz Budućnosti
u večnome Sada!

EVA

Svi satovi u kući su zaustavljeni.

MORIAN

Princeza Mond, moja mama,
i njen omiljeni Dekorater
ukinuli su i samu smrt
u nedostatku vremena.
Zato je nevaspitano
pominjati tu ružnu reč,
nego se umesto nje
mora reći: promena.

EVA

Svi satovi u kući su zaustavljeni.

MORIAN

Dvadeset godina
ova kuća
mašina
za proizvodnju
veštačkih rajeva
je bila.

Sada dolazi promena,
jer na kraju krajeva,
izgleda da se mašina
malčice pokvarila.

Nek spadnu maske
sada sa lica
uspomene
na moga oca!

EVA

Svi satovi u kući su zaustavljeni.

Scena VI – POBUNA

LUDVIGO

O, Veliki Pažu,
zašto ne nosiš
masku?

MORIAN

O, Veliki Dekorateru,
ne nosim masku
verovatno zato
da ti bi mi došao i rekao:
O, Veliki Pažu,
zašto ne nosiš masku?

LUDVIGO

Ova lopta, o Veliki Pažu, predstavlja
svet Princeze Mond iako je ona
zapravo samo deo tog beskonačnog
sveta. Taj svet širi se ka beskonačnosti
i tako nestaje gore pod mračnim

svodovima neba. Samo slučajan susret
može da se desi pod ovim maskama.
Šta će nam nebeski svod kad svodovi
ove kuće kriju više tajni nego zvezde
koje po svu noć sijaju da bi zora, u
jutarnjem rumenilu, skinula ogrtač i
otresla zvezdanu prašinu sa sebe? I
onda se videlo da svu noć su, Veliki
Pažu, možda nekoga zlostavljali i
ponižavali, i on jutrom plače. Tog
tugom zgrčenog lica niz koje padaju
suze kao jutarnja rosa niz cvet, u svetu
Princeze Mond, nema. Jer tu je maska!
Zato, molim te, stavi masku na lice pa
ćeš od mene dobiti poklon!

EVA

O, Veliki Pažu,
zašto ne nosiš masku?

MORIAN

Zato što sam
bez maske lepši.

EVA

To je kršenje zabrane.

MORIAN

Ključ od očevog sanduka želim!

EVA

Zašto želiš ono
što drugima
strah od kazne
strogo ne dozvoljava?

MORIAN

Zašto?

EVA

Prokletstvo!

MORIAN

O kakvom prokletstvu je reč?

EVA

Tvoj otac bacio je kletvu
na svakoga koji kovčeg njegov otvori.

MORIAN

A kako glasi kletva?

EVA

Ko se na takav čin usudi,
majka će mu umreti.

MORIAN

Moja majka će umreti
i ako kovčeg taj
nikad ne otvorim.

EVA

Dosta! Kršenje zabrana
Princeza Mond strogo
kažnjava.

Scena VII – POHVALA MORIANU

MORIAN

To si tl...
To si ti?
To si ti, Moriane!
Sa tim očima
uporediti nije moguće
ni pesmu slavuja
iz Alkinijevog vrta.
O tim usnama
ni Orfej ne bi mogao
da zapeva
da mu se jezik ne sputa.
Omnis sexus et aetas!
Svi narodi da mu se dive,
sve zemlje,
i sva vremena,
i opet dovoljno reči nema
koje bi trebalo izgovoriti
o Morianu!

SCENA VIII – HIPNOZA

LUDVIGO

Pet, četiri, tri, dva, jedan...
Kad kažem „zatvori oči“,
Veliki Paž biće na dnu
bunara čiji zidovi
odjekuju glasovima ludila.
Zatvori oči!

MORIAN

Zvuk je taman kao crvotočno drvo.
Zvuk kucanja u ponoć...
Moje nasledno pravo
beskrajna je snaga nemogućeg!

Užasne ptice! Beba plače!
To sam ja još neroden.
Blato pevaaaaa!
Voliš ljubavnika
i to vide oči tvoje majke.

Pogledaj ga! U srednjem oku živi.
Iza duge u večnost sviral
Ssssst...
Dam-damd-dam...
Dam-damd-dam...
Život dolazi uz pompu i talambase!
Sve moje vizije sad su slepe.

Scena IX – BALADA

MORIAN

Princeza Mesec,
najlepša je ona.
Obožavam je
ali ona voli Moriana.

Princeza Mesec,
najtužnija je ona.
Ubio sam je
i ona više ne voli Moriana.

Scena X – LA DANSE MACABRE

MORIAN

Nisam mogao da izdržim
tu stalnu i intenzivnu bojazan
da će ona oskrnaviti predmet
mojih snova kojih
više nije ni bilo.
Iz noći u noć,
budan, slušao sam
njen razbludni smeh.

Princeza Mond bila je
greh pun strasti
i misliti o tome
za mene značilo je
nervozu i strah.
Ja sam nju izgubio
i sad je prah.
Ja sam je izgubio
kao jednu te istu osobu,
moju majku
prema kojoj bih mogao
osećati jednu te istu
emociju privrženosti,
simpatije ili već čega.

I sad ta osoba,
prema kojoj
ne osećam ništa,
gmiže, i puzi, i prosipa
odvratni otrov
između mene i njega,
Moriana.

AVA

To nisi ti tamo,
to je tvoj odraz samo,
ogledalo!

MORIAN

Ali i Morian je tu,
u ogledalu!

Tatjana Milošević, kompozitor

Tatjana Milošević rođena je 1970. godine u Vranju. Diplomirala je i magistrirala kompoziciju na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu, u klasi profesora Zorana Erića. Na istom fakultetu od 1996. godine radila je kao asistent, a od 2008. docent je na Odseku za kompoziciju i orkestraciju.

Kompozicije Tatjane Milošević izvođene su na festivalima i koncertima savremene muzike u Nemačkoj, Ukrajini, Poljskoj, Mađarskoj, Francuskoj, Italiji, Holandiji, SAD, Danskoj i u našoj zemlji. Godine 1997, kompozicijom *Sjaj Betelgeza ili tajna crvenog džina* predstavljala je Jugoslaviju na Svetskim muzičkim danima u Seulu (Južna Koreja). Sarađivala je sa renomiranim ansamblima i izvođačima kao što su *Het trio* (Holandija), *De Ereprijs* (Holandija), *Creo* (SAD), *Intercontemporain* (Francuska)...

Godine 2000, u okviru projekta *New blues for piano* holandskog pijaniste Marcela Wormsa, Tatjana Milošević napisala je klavirsku kompoziciju *Buzzle* koja je premijerno izvedena na Jazz sceni BIMHUIS u Amsterdamu, a potom i na Varšavskoj jeseni i Međunarodnoj tribini kompozitora u Beogradu. Istu kompoziciju, na Zagrebačkom Bienalu 2007. godine, izvela je pijanistkinja Nada Kolundžija.

Kao gostujući profesor, Tatjana Milošević boravila je 2001. na Katedri za kompoziciju univerziteta The Old Dominion u Norfolku (SAD) gde je tamnošnji ansambl za novu muziku *Creo*, u okviru manifestacije *Music from Serbia*, izveo njenu kompoziciju *Facere Totum*. Iste godine učestvovala je u multimedijalnom projektu *Waterproof*, u organizaciji Fort Asperen i UNESCO-a u okviru koga je izvedena i objavljena njena elektronska kompozicija *Tribute for Fort Honswijk 2001*. Po narudžbini Dansacademie Arnhem (Holandija) napisala je balet *CoinciDance* koji je na festivalu *Groeten uit* u Teatru Schouwburg izveo kamerni ansambl *De Ereprijs* iz Apeldorna, a po narudžbini BEMUS-a klavirsku kompoziciju *Spyro* koju je na tom festivalu 2002. godine izveo *Zagrebački klavirski trio*.

Tatjana Milošević bila je predavač na kursu za mlade kompozitore *15th Young Composers Meeting* u Apeldornu 2009, a od iste godine angažovana je i kao profesor kompozicije na Akademiji umjetnosti u Banja Luci. Na XVII Međunarodnoj tribini kompozitora, Simfonijski orkestar RTS premijerno je izveo njenu kompoziciju *Green with buzz*. Na XX Međunarodnoj tribini kompozitora 2011. godine ansambl *Secondhanders* izveo je *Homeopatsku sonatinu* koju je Tatjana Milošević napisala

koristeći citat iz kompozicije Brajana Inoa *Belgium Drop*. Iste godine premijerno su izvedene njene kompozicije: **Dark Blue Almost Black** (Trio Pokret u okviru koncerta Živa srpska muzika) i **Dva lica** koju je u Galeriji Artget u Beogradu interpretirao violinski duo Marija Misita – Madlen Stokić Vasiljević.

Tatjana Milošević dobitnik je nagrade 7. septembar grada Vranja za izuzetne rezultate u oblasti obrazovanja i kulture, treće nagrade na IV Međunarodnoj tribini kompozitora u Beogradu 1995. za kompoziciju *Sjaj Betelgeza ili tajna crvenog džina*, druge nagrada na Internacionalnom takmičenju studenata kompozicije *Gradus ad Parnassum* u Kijevu 1995. za istu kompoziciju, prve nagrade na VII Međunarodnoj tribini kompozitora u Beogradu 1998. za simfonijsku kompoziciju **Ludus Mimesis**, Mokranjčeve nagrade Fakulteta muzičke umetnosti 2003. za balet **CoinciDance** i Mokranjčeve nagrade Fakulteta muzičke umetnosti 2008. godine za simfonijsku kompoziciju **Green with Buzz**.

Vladimir Kosić, libreto, video

Vladimir Kosić (aka Morian Lagartija, 1976), scenarista, pisac, režiser, muzičar i performer, autor je niza umetničkih projekata realizovanih u okviru raznih neformalnih grupa među kojima su Albatros, pozorište Simulakrum i književni klub Argentina. Godine 2001, njegovom performansu *Allies of Identity* u Berlinu prisustvovalo je preko 6.000 ljudi. Osnivač je scensko-muzičke grupe Cat-O'-Nine Tails, a sa Teatrom Mimart saradivao je u brojnim predstavama i performansima od kojih se ističu neverbalna predstava *Dar* i monodrama *Ko je ubio princezu Mond* po kojoj je i napisao libreto za istoimenu operu.

Vladimir Lazić, režija, scena

Vladimir Lazić, sa preko devedeset pozorišnih režija, oko dve stotine različitih scenskih inscenacija i dvadeset prestižnih priznanja za režiju, svakako je među našim najproduktivnijim i najuspešnijim rediteljima. U svom bogatom rediteljskom opusu, u nizu poznatih predstava, pokazao je naročit afinitet za muzički teatar.

Premil Petrović, dirigent

Premil Petrović diplomirao je na teorijskom odseku Fakulteta muzičke umetnosti u Beogradu, a potom je završio studije dirigovanja na Visokoj Školi za muziku *Hanns Eisler* u Berlinu u klasi Vinfrida Milera. Njegova profesionalna interesovanja kreću se u više pravaca: najpre, istakao se kao izvođač operskih i drugih muzičko-scenskih dela klasičnog i savremenog repertoara, kao što su Mocartove opere *Don Đovani* (na 42. Bitefu 2008) i *Figarova ženidba* (Narodno pozorište u Beogradu – nagrada za najbolju predstavu na repertoaru u sezoni 2010/11), *Orfej i Euridika* Gluka (na Bemusu 2005), *Evgenije Onjegin* Čajkovskog (na operskom festivalu Ponte de Lima u Portugalu, 2009) itd. Njegove interpretacije muzičko-scenskih dela savremenih srpskih kompozitorke Anje Đorđević (opera *Narcis i Eho*, scenska kantata *Atlas*) i posebno Isidore Žebeljan (opere *Zora D.* i *Maratonci* – svetska premijera na Operskom festivalu u Bregencu 2008) naišle su na oduševljenje stručne kritike i publike u zemlji i inostranstvu. Za svoje interpretacije savremene muzike, Petrović je osvojio više nagrada *Hanns Eisler* u Nemačkoj. Pored toga, Premil Petrović gaji i interesovanje za eksperimentalno muzičko pozorište, te je nedavno učestvovao u produkciji *Pjeroa mesečara* Šenberga u režiji kontroverznog reditelja Brusa Labrusa u *Hau 1* u Berlinu. S druge strane, bliska mu je i stara muzika i istorijska izvođačka praksa, gde se posebno ističe njegova saradnja sa renomiranim baroknim ansamblom *Divino Sospiro* iz Lisabona. Kao orkestarski dirigent, nastupao je sa Berlinskim simfončarima, Beogradskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom RTS, Gudačima Sv. Đorđa, Žebeljan Orkestrom i dr. Umetnički je direktor i osnivač Orkestra bez granica (No Borders Orchestra), koji će biti inaugurisan koncertom na Bemusu 2012. godine.

Kamerni orkestar **Gudači Sv. Đorđa** osnovan je 1992. godine, na inicijativu grupe bivših učenika Škole za muzičke talente iz Čuprije i profesora Petra Ivanovića. Od osnivanja do danas, više generacija najjemenitijih umetnika činile su ovaj jedinstveni beogradski kamerni ansambl. Prva nagrada na Međunarodnom takmičenju Muzičke omladine u Beogradu 1996. godine, doprinela je da ovaj ansambl postane jedan od najznačajnijih orkestara u zemlji. Iste godine, Gudači Sv. Đorđa su pozvani da održe koncert u Londonu povodom 50-ogodišnjice UNICEF-a. Na poziv i preporuku profesora Ivanovića, od 2006. do 2011. godine uloga muzičkog direktora orkestra bila je poverena violinisti svetske reputacije Gordanu Nikoliću. Pod vodstvom ovog umetnika, osvojili su Nagradu Grada Beograda za 2006. godinu, za

muzički maraton pod nazivom *Music Challenge*.

Koncerte Gudača Sv. Đorđa prate nepodeljene simpatije publike i visoke ocene stručne javnosti u zemlji i inostranstvu. Pored objavljenih kritika, trajni zvučni zapisi za radio i televiziju, kao i 17 kompakt diskova verodostojno dokumentuju umetničke rezultate orkestra. Gudači za sobom imaju preko 1600 koncertnih nastupa u zemlji i izvan nje. Njihov repertoar obuhvata dela različitih stilskih epoha, a redovno izvode i kompozicije srpskih autora, među kojima su brojne i one koje su posvećene ovom ansamblu. Od značajnijih turneja i gostovanja ističu se ona u Velikoj Britaniji, Holandiji, Nemačkoj, Švedskoj, Ukrajini, Rusiji, Mađarskoj, Makedoniji, Sloveniji, Italiji, Crnoj Gori i Bosni i Hercegovini. Gudači redovno nastupaju na renomiranim festivalima: BEMUS, NOMUS, BELEF, NIMUS, Ohridsko leto, Mokranjčevi dani, Budva grad teatar, Sarajevski festival, Međunarodna tribina kompozitora i drugi.

Koncert Gudača sa violinistom Romanom Simovićem, koji je održan u Kolarčevoj zadužbini 15. novembra 2011. godine, proglašen je za Koncert godine od strane časopisa *Muzika Klasika*.

Gudači Sv. Đorđa su krajem decembra 2011. godine postali partneri projekta *Beograd 2020 – evropska prestonica kulture*.

Ansambl za novu muziku Gradilište iz Beograda osnovala je pijanistkinja Neda Hofman, krajem 2011. godine. Ideja za njegovo formiranje potekla je iz želje da se okupi grupa muzičara koji dele isti entuzijazam i afinitet prema savremenoj muzici, kao i iz potrebe da savremenu muziku u našoj zemlji kontinuirano izvodi kamerni ansambl stalnog sastava. *Gradilište* ima dvadeset članova, od kojih su svi renomirani izvođači sa velikim iskustvom u interpretiranju savremenog repertoara. Oni nastupaju u različitim sastavima (od dua pa do velikih kamernih sastava), a sviraju i solistička dela. Repertoar *Gradilišta* se sastoji od dela nastalih u toku 20. i 21. veka, koja reprezentuju razvoj moderne muzike, a koja su nedovoljno prisutna u koncertnom životu Beograda i Srbije. Pri tome, najmanje 50 posto nastupa Ansambla vezano je za domaću muziku. *Gradilište* naručuje kompozicije od odabranih domaćih i stranih autora, te tako i premijerno izvodi njihova dela.

Izvršni producent:

Jugokonzert, ustanova za muzičko-scensku delatnost
Terazije 41/I, Beograd
www.jugokonzert.rs
Boško Radojković, v.d. direktora
Biljana Zdravković, pomoćnik direktora
Jelena Janković, urednik programa – producent
Mirjana Panić, glavni organizator – izvršni producent
Petar Alempijević, organizator
Jelena Lakićević, PR
Simona Dašić-Raca, Art Manager
Dejan Bojović, saradnik za tehničku podršku

Koproducent:

Bitef Teatar
Terazije 29/I, Beograd
www.bitef.rs
Jelena Kajgo, direktor
Anđelka Janković, koordinator programa
Ljubomir Radivojević, šef tehnike
Maja Jovanović, inspicijent
Dragan Đurković, majstor svetla,
Milan Neić, pomoćnik majstora svetla
Mirosljub Vladić, majstor tona
Milan Kovarbašić, pomoćnik majstora tona
Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković i Vladan Milošević, dekorateri

Izvođenje opere *Ko je ubio princezu Mond* finansijski su podržali:

SOKOJ – Organizacija muzičkih autora Srbije
Ministarstvo kulture, informisanja i informacionog društva Republike Srbije
Grad Beograd – Sekretarijat za kulturu

Zahvaljujemo se:

Narodnom pozorištu u Beogradu
Modnoj kući MONA
Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu
Udruženju kompozitora Srbije

Dizajn: Simona Dašić Raca

Beograd, 2012